

[Socialministeren.]

Mill. Kr., men dette Beløb er ikke af megen Betydning for Spørgsmaalet om Socialreformens Udgiftsberegninger, thi forinden en Sammenligning med de beregnede Tal kan foretages, maa man selvfølgelig først tage Hensyn til den normale Stigning i de sociale Udgifter, der finder Sted Aar for Aar, og som skyldes, at Antallet af Aldersrente- og Invaliderrentenydere og arbejdsløshedsforsikrede stadig stiger, samt tage Hensyn til, at Prisiniveauet, siden Beregningerne blev opstillet, er steget med 6 pCt.

Som Følge af disse to Forhold er der indtraadt en Stigning i Udgifterne mellem Finansloven for 1933—34 og det fremsatte Lovforslag, der kan anslaaes til ca. 5,7 Mill. Kr. Der refter herefter en Stigning paa 13,5 Mill. Kr., men herfra maa der yderligere trækkes 2 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., der dels skyldes, at det normale Statstilskud til Hjelpekasserne som bekendt ikke optages fuldt ud paa Finansloven og derfor heller ikke var medtaget i Beløbet paa Finansloven for 1933—34, dels skyldes en Stigning paa forskellige Smaaposter, som ikke direkte paavirkes af Socialreformen eller er af ganske underordnet Betydning. Tilbage bliver derefter en reel Stigning paa 10,8 Mill. Kr. Med dette Beløb kan man sige, at Statens Udgifter er steget ud over, hvad man anslog paa Basis af Forholdene omkring 1928—29. Men det er meget vigtigt her at bemærke, at af denne Stigning skyldes de 4,6 Mill. Kr., at Staten — ud over hvad man har omtalt i Beregningerne og gik ud fra dengang — inden for Særforsorgen har overtaget Udgifter, som Kommunerne tidligere har baa-ret. Man regnede i 1928—29 med, at Staten vilde overtage et Beløb paa 7 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. fra Kommunerne paa denne Konto, men som Følge af, at Antallet af aandsvage o. s. v. er steget siden dengang, og som Følge af, at man i Beregningerne er gaaet ud fra en Refusionstakst paa 2 Kr. for de sindssyge, medens man i Finanslovforslaget nu regner med en Refusionstakst paa 4 Kr., og endelig som Følge af, at visse Anstalter, som det fremgaar af Bemærkningerne til Beregningerne for 1933, ikke var medtaget i dette Tal paa 7 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., er Beløbet altsaa steget med de omtalte 4,6 Mill. Kr. Der foreligger her med andre Ord en ren og skær Ompostering af et Beløb fra Kommunerne til Staten og ikke nogen reel Forøgelse af Omkostningerne for det offentlige. Tilbage bliver derfor et Beløb paa 6 Mill. Kr., der, naar vi bortser fra den omtalte Ompostering fra Kommunerne til Staten inden for Særforsorgen, er et Udtryk for den reelle Stigning

i Udgifterne ved Socialreformen, som har fundet Sted ud over, hvad der blev anslaaet ved Beregningerne i Foraaret 1933.

Jeg skal gøre et Par Bemærkninger om denne reelle Stigning i Socialreformens Udgifter. Jeg kan naturligvis af Hensyn til Tiden først komme ind paa en detailleret Gennemgang af Beløbene og paa en Argumentation for disse Tal, hvis man eventuelt skulde ønske en Redegørelse, i Finansudvalget.

For Aldersrentens Vedkommende stemmer de opstillede Beregninger i det store og hele. Af Stigningen paa ca. 7 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. fra Finansloven 1933—34 til Forslaget til Finanslov for 1935—36 skyldes nemlig 4,1 Mill. Kr. den normale Stigning i Antallet af Aldersrentenydere og ligeledes Stigningen i Prisiniveauet. Og da den i Foraaret 1933 beregnede Stigning udgjorde 3 Mill. Kr., refter der blot et Beløb paa ca. $\frac{1}{3}$ Mill. Kr., hvormed Beregningerne er slaaet fejl og overskredet. For Invalideforsikringens Vedkommende viser en tilsvarende Beregning, hvor der tages Hensyn til den normale Stigning og til Stigningen i Prisiniveauet, at Statens Udgifter er blevet ca. $\frac{1}{2}$ Million mindre end beregnet. For Børneværnsudgifternes Vedkommende er Overskridelsen ca. 300 000 Kr., og et lignende Beløb falder inden for Særforsorgen. De eneste to Punkter, hvor der derfor har fundet en mere betydende reel Overskridelse Sted i de beregnede Beløb, er Sygeforsikringen og Børnebidrag til enlige Forsørgere. Sygeforsikringen er blevet ca. 2 Millioner dyrere end beregnet. Disse 2 Mill. Kr. falder fortrinsvis paa Sygehusudgifter, Barselhjælp og Udgifter til Insulin. Statens Overtagelse af Børnebidragene til enlige Forsørgere har medført en Overskridelse ud over de beregnede Beløb paa 3 Mill. Kr., idet der paa Statens Udgifter til Alimentationsbidrag er kommet en anelig Overskridelse, der dog opvejes af en betydelig Beparelse i Forhold til det beregnede med Hensyn til Enker og Enkemænds Børn, saaledes at det endelige Resultat, som sagt, bliver 3 Mill. Kr. Og saa er der næppe nogen Tvivl om, at en betydelig Del af denne Overskridelse hænger sammen med visse Overgangsforhold.

Som jeg allerede har antydnet, og som det i øvrigt er Medlemmerne af Rigsdagen bekendt, betyder en væsentlig Del af Stigningen i Statens Udgifter en Overtagelse af Udgifterne for Kommunerne og medfører altsaa en tilsvarende Lettelse paa de kommunale Budgetter. Denne Lettelse for Kommunerne kan anslaaes til ca. 15 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men — vil det særede Medlem Hr.